

Karčiasultės
geltoras

Jų smulkus, retai ant kirsty šakelių
išmetytų žiedeliai.

3. Jų paskirtis - sukonkrečinti, pavaizduoti kuo realiu.

4. Jugalų aprašymai: išstingi tuo, kad trija panaudoti gynenimiskai - ne taip kaip bialagijas, ~~bet~~ nurodome lyje; jie taip, kažkada primena žmonių gynenimą, jų savybes, charakterij, nugalinti.

III dalis: spalvotos ir albedinės žmonės.

1. Vaizgantos kalkarų gražiai labai graži, naudinga liet
jų yra senovės. Bet mūsų, jų tūkst. žengiantis
žmonės, jų senovinės džūkų, ankštaičių, žemaičių ar
smalkiųčių kalkų, perprasti yra sunki, nes daugumos
vaizganta žadžių net nesame girdėjusi.

2. Galbūt tai faze - „eim lankan - nėra žurit; eim
nėra lankan žuri“.

3. „Pragiediniuose“ visi peizažai naudoti eina pačiu, bet ne išskiriamas iš aplinkos minties priekiteiškai.
Jie labai išvatinėti, tikri, nes skaitant apie geležes
žinduolių net tam pačiems gerius, kurių nėra.

4. Sunki suprasti tuo žadžius, kurių galinės nuo
priekilinių prieškių, drabužių, kurių dažniausiai yra
baltos. Tačiau atveju gana sunki suprasti, apie kiekvieną
kalbačią, viestą. Tačiau t. y. yra net nenurodomas.

5. Šių žmonių vaizgantos ypač opabrežia darbų il
miltų gantai. Tai kilnios ir daug žmogaus charakterio
savybių, bet šiosis liko, kad tie kai kurie balti, giliai, iš
žmonės pamirštų mintis, nikažiai žmogus neraktas
gražus, kaip jis gražus bandinas".

Todėl gantai išskiriamos iš aplinkos minties.

Vincas Kireičius išskirtos aplinkos nuo

savęs. Skandžiusių I dalies žmonių aplinkos minties.

III gr. Jų Lapino puris taks, jo pažūnis praeityje
suprantamas, kadangi tuo metais, kai Lapinas
buvo jaunas, pasaulis jam atrode gražus, žmonės
grubus. Nors jis tuo "gražig" praeityje dar nėra
padaidina, kad pačiam prisiminti iš kitiepus
nupasakoti galėtų kuo maloniam, t. y. kai yra žmogus.

2. Nors as pati taip sakant ir negirdėjan, spėjti, nesutiko tako nemakytos finansų, ji „eini i prancū“
kad senaičių sugalvotas pasakis, kai jie su dienomis
nostalgija prisimena tuos „saldeinius“ laikus, jaunystę.
3. Manau, kad prisiminimas prie praeities - pagyvenimui
suzinančiu brožiūs. Esu sutinkuri žmonių, kurie
kalba praeities iðdabarties palyginimas: „va, mano
laikais tai net štaičiai būdavo, o dabar“... „o, naikeli,
kai as buvau tave metų“ ir t.t. Yra i tak, kai
tiesiog megsta prisiminti savo gyvenimo mokykles, Č
pasidalinti 30 metų semma įspūdžiais, bet nepriklaus
siadami jaunimui didžiai XX a. gyvenima būdo. Prisimi-
nimai dažniausiai susiję su naikysti, jaunyste, meile,
žmainiai, „senoviskais“ pasiliuksmėmis, kelionėmis, v
antimis, netektinių, religinimis šventėmis, Taip pat
su politika. Patintomis maskandomis? Ką žmogus
begyvendamas žiemenėnė žiudedėja; galbūt, priklausuo-
nuo jo charakterio, būdo, abūto vertybių.
4. Siaje „Skerdžians“ dalyje kominėlyna, bet manys
ji pastebeti; kadangi lapino plakštai yra sėsoviški, l
nesuprantamai did amžius skirtinis. Komizmalyna, jis
savatikas - tapęs nestėves - seniausios kaimų gyventojų
su jauna mergina. Bet sutraktuojant nebuvę, nes kūnigas apie
- 99 11 03
- „Ne sadindi giniastrikia, bet myliti“
„Be miska suskusta žmogus“
„Skerdžius III dalis“
Skerdžius IV, V, VI dalys
99 11 05
1. Padėl, kad Gražinė liepa būvo pati didžiausia,
visliamia tame kraime. Nukirstas liepas naudzas
liudnas, nis Kreivė apsišaigiai, kai skerdžiaus matas
nukirstą liepą; jas palaužtas šakas + tarsi rankas
dar stebian; dangus, o pažieme skraielydami ēirkelė
be lizdelių likę pauskotukai.
2. Šis netikys Gražinė noras, aškinantis tuo, kad
tų rygtų prie nukirtinę jam iš rankų būtina nini
darbai, o gauja tik su karini mintys apie tai, ką
nakare buvo sumangs - nukirsti lieps, nes jis galina
niog ja daržą.
3. Nesunku suprasti, kad kai Skerdžius pamati nukirstą
jo neigtamiausią iš jo gyvybės medži, jis savijant a labai

pablageja: Skerdius kalbejasi pats su savimi, ijo mleidys galas i moliūdys, maistas tapo negardus. Bet ta, jis tapo išiblašlys, neramus;

4. labai sunku analizuoti Lapino sapsny, nes jis yra kaip vienė mūsų sapsnai - fantastinis su tiberis veikėjais i mictamis; gyvenimiskas, natūralus su siužeta elementais. Sapsnas buvo sunkus, neramus.

Apib. IV, V, VI

5. Lapino ligas priklauso iš vyst. P. kai, kai
a) kaip gydytojai i storishkai, nurodaukite išvaidinėj.
Jisturiaga dili seriaties; gali mirtis, bet tai bus savai
mirtis.

b) kaip psichologaičiai išsiųsy, apie ką išankstai oks
Skerdius apsinga, nes per dangu buvo prisiviliys prie liepos, per trintai tikijo, kad, jis gypens tiek, tiek iš "Grainiai liysa".

c) - gal net išvys aplausi, nes tas iš rajo doysis prie dalo

1. Vincas Krievės „Skerdius“ eamai - apsakymas.
2. Apsakymas - nedidelis apsiinties epinis žurnalys.

3. Lapinas - pagrindinis apsakymo veikėjas.

4. Lapinas - senaja pasaulio alstovas.

5. Vincas Krievė - lietuvių literatūros klasicas.

6. Vincas Krievė - garsiamias deukijas iugiana išvytajas.

7. Garniūnai Krievės kūriniai - apsakymai „Skerdius“, „Dvainier“, „Silkes“, „Intanoko mytos“, „Babulis angai“, „Drama - „Skinigila“, apysaka „Laganis“.

Pantosaka - žodini, menini lietuvių kūryba.

Pantosaka skirtama į dvi pagrindines vienamajį
pasakojamajį ir dainuojamajį. Pasakojamai tautosaka-
tai pasakos, saknes, padavimai, anekdotai. Dainuojamai
tautatosaka-tai dainos, sutartines, randas, m

Tautosakos kūriniai - kai kyla vienė kūryba. Tintingiausia

vertiniamia lietuvių tautosakos dalis - dainuojamaji
tautotosaka. Švarbiausios lietuvių lietuvių dainyglės
bruožas - lyricmas. Lyricmas - tai yra gelus, jaunym
išsakymas, reiskimas, mociundumas, švelnumas. Lyriceta
jai teigia, kad lietuvių tautosaka labai materiališka.

Darbo dainas - mienė iš dainuojamasių tautosa-
kas visių.